

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

24. Et totius Cleri Gallicani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Sed & ipsi Sorbonicæ Facultatis Decanus & Seniores hanc ipsam potestatem professi sunt, quando vid. censuerunt rem totam Pontifici remittendam. Imò totius Sorbonicæ facultatis hæc sententia fuit, missa ad Pontificem celebri Legatione, quâ, ut dixi, Regem exauctorari perebant.

XXIV. Anno denique MDCXV. Clerus Gallicanus in publicis & Universalibus Regni Comitibus hanc nostram sententiam egregie & clarissime professus est, cum etiam Clerus novam quandam legem abrogari peteret tertio Ordini (qui ex Magistratibus subalternis, minorique populo constat) proficuum: Continuo, inquit Gramondus, (a) ubi id tertij Ordinis Oratoribus constitit, rati, ut res erat, peti Ordinem suum, statim proponunt thesin toties Clero obstrepente agitantam; nullam videlicet esse potestatem in temporalibus supra Regiam, unquam immediate DEO debitam Coronam à Gallis Regibus &c. Nota ea verba; obstrepente Clero; iis enim significatur, propositionem Parisijs editam, & nuper à Maimburgo ex professo defensam, à populo ultimoque Ordine receptam quidem jactatamque, sed obstrepente semper & adversante Clero; sicque sententiam dici posse plebis, non Ecclesiæ Gallicanæ. Pergit postea idem Gramondus dicere: Clerum perorante doctissimo Perronio probasse, potestati Romana Sedis in Reges hereticæ labe infectos, Regumque Sceptra, subscripsisse, quotquot ante Calvinum Theologia tractavere. Contrariam opinionem novam esse, Luthero & Calvino auctoribus natam, cui veteram nemo subscripsit, recentiorum pauci; hunc errorem primum fuisse Henrico VIII. Angliæ Regi viam in heresim; apertam rebellionem sonare in solium Petri; si Reges Galliæ fautores heresiarcharum, si novi dogmatis assertores, deberi ultionem Vicario DEI, ad quem ex lege pertineat perjurij pena. In eam sententiam exactis seculis itum, tunc & hodie passim toto Orbe Catholico, si Galliam demis, contrariam sententiam tanquam dogma politicum defendi posse ad summum &c. Et infra, eum Senatores Parlamenti in eandem sententiam cum tertio Ordine conspirassent, placitumque vulgassent, vid: Pro lege Politica, Regni que fundamentalis habendum esse, quod Rex Gallie nullum alium in temporalibus superiorem agnoscat; exsauduit, inquit, Clerus, non eas esse Parlamenti partes; Comitibus Generalibus convocatis Regum omne Jus translatum in ipsa, ad eum velut justitio indico cessare

Cccc 2

fare

(a) Gramond. Regij Consist. Senat. & in Parlam. Tholos. Præfcs l. x. hist. ad annum 1635. fol. 60.

sare debeat omnis Magistratus. Clerum & Nobilitatem convenire in eandem sententiam, nec ideo contrariam opinionem valere, quia ita populus censet; duorum vota & calculos uni prevalere. Audis hic iterum duos Galliae Ordines, Clerum videlicet & Nobilitatem, pro nostra sententia esse, populum & Parlamentum adversari; & ideo cum supra Perronius dixerat: *Exactis seculis in nostram sententiam itum, iri & hodie possum toto Orbe Catholico, si Galliam demis;* id solum significavit, toto Orbe Catholico sententiam nostram teneri, in sola Gallia Populum, Parlamenta, & reliquum vulgus Politicorum contra opinari, Clero tamen & Nobilitate nostram sententiam complexo, hos enim duos Ordines, ut vidimus, clarè excipit, quod etiam ex ipso patet, quæ postea subjungit, certarum videl. esse de Tridentino Concilio Galliae inferendo: *Eleganter & doctè perorante Perronio; sed prevaluit Clero Populus: creditum tunc potuisse conciliari opiniones Cleri, & populi, factà quasi compensatione, nempe si Clerus tertij Ordinis articulum admitteret, negantem Summo Pontifici jus esse in Regna.* (a) Ergo propositio, quæ Pontifici hanc potestatem in Regna adimebat, populi & politicorum: quæ assererat, Cleri erat; maluitque Clerus, non recipi Tridentinum, quàm populo contra Pontificem assentiri; permittebat tamen, utramque Propositionem problematicè defendi, unam, quia veram, alteram, quia Senatùs, populi que aurà subnixam, ut idem Gramondus (b) testatur. Habemus hic iterum testimonium omni exceptione majus, & Ecclesie Gallicane luculentam professionem, quæ mentem suam ante paucos annos non solum declaravit, sed etiam contra Senatùs, populùmque egregiè tutata est. Nec habuit Maimburgus, quid opponeret, nisi, (c) Perronium Cardinalem suo, privatoque nomine, non Cleri locutum in Comitibus esse. Cæterùm quis non videt, sine omni fundamento hæc dici, solòque studio impugnandæ ac premiendæ veritatis, nullâ historię aut notitiæ, aut curâ. Demus solius Perronij hanc mentem fuisse, an æquum non erat, eum potiùs, quàm Maimburgum audire? quis enim Maimburgus, ut non dicam præferri, sed componi cum Perronio debeat, auctoritate, eloquentiâ, doctrinâ scriptisque præcipuo? Sed nec Perronium ex sua tantùm, sed ro-

(a) Gramond. l. cit. (b) Gramond. cit. f. 67. (c) Maimb. Traité de l'eglise de Rome ch. 30. f. 416.

ritus Cleri sententia locutum esse, clarius est, quàm ut ab aliquo dubitari possit. Gramondus enim illis verbis: *Clerus perorante Perronio: & infra: Excanduit Clerus: Et, Clerum & nobilitatem in eandem sententiam convenire: & pauld post: Creditam tunc potuisse conciliari opinionem Cleri & Populi, nempe si Clerus articulum tertij ordinis admitteret, &c.* Plus satis demonstrat, voces quidem unius Perronij, sed mentem ac sententiam totius Cleri fuisse; quod etiam ipse Perronius professus est, quando in ea Oratione, quæ actis Gallicanæ Ecclesiæ inserta, se non suo tantum, sed totius Ecclesiastici & Nobilium Ordinis nomine loqui testatur; ejus verba (a) sunt: *Considerez, que ce non est point moy, que vous ecoutez; car ce non est point moy, qui parle en cette cause, mais tout le corps de l'Ordre Ecclesiastique, & tout celui de la Noblesse &c.* Hoc est: *Nec verò in animum vestrum inducite, me eum esse, quem vos loquentem auditis, & cujus voces excipiitis: mibi credite, non ego in hac causa loquor, sed Clerus & Nobilitas tota &c.* Et verò oportuit Perronium mente ac pudore omni destitutum esse, si in publicis Comitij, & ubi tot testibus redargui, vincique poterat, ea diceret, & nobilitati, Cleroque tribueret, quæ sciret, non solum injussu, sed etiam contra utriusque sententiam à se proferri. Quis rogo tantum Maimburgi testimonio tribuat, ut hoc credat de Perronio Cardinali? & quid Gramondo facias, & Gallo, & Parlamenti Tholosæ Præsidi, resque suorum temporum scribenti, qui toties, ut supra vidimus, non Perronij tantum, sed Cleri hanc fuisse mentem profitetur? Vidimus in hoc toto exemplorum, annorumque decursu, semper Ecclesiæ Gallicanæ hanc sedisse opinionem, ut crederent, in certis casibus Regna Pontifici subjacere: nunc Scriptorum nomina recitabo, qui aut Galli fuere, aut in Gallia celebres, eandemque sententiam amplexi sunt, & quia eorum verba in Regali Sacerdotio recensita sunt, aut aliàs nota, ijs supersedebo. Ji ergo sunt, inter alios quàm plurimos, sequentes.

XXV. S. Thomas 2. 2. q. 12. a. 2. in corp. & ib. ad 1. & 2. 2. q. 69. a. 6. ad 3. & in 2. d. 44. q. 9. a. 2. & in 2. ad Corinth. c. 11. lect. 2. & in epist. ad Philipp. circa fin. & opusc. 20. de Regim. Princip. l. 3. c. 10. & cap. 17. Negant tamen aliqui, hoc Opusculum esse S. Thomæ. S. Bonaventura, l. de Eccl. Hierarch. p. 2. c. 1. T. 7. operum. Et in 4. d. 37. Joannes Gerson Cancellarius Univer-

CCCC 3 sitatis

(a) Ex Actis Cleri Gallic. T. 5.